

- c) za każdą próbkę jednostkową, pobraną z pojedynczego opakowania z partii nasion podlegających badaniom specjalnym — 3 zł,
- 2) za pobranie próbki sadzeniaków ziemniaka w liczbie:
	z plantacji	z kopca lub przyzmy
a) 120 bulw	180 zł	120 zł
b) 240 bulw	240 zł	170 zł
c) 360 bulw	300 zł	220 zł
d) 480 bulw	360 zł	260 zł
e) 720 bulw	420 zł	310 zł
f) 960 bulw	480 zł	360 zł

2. Zakładowym próbobiornom nie przysługuje wynagrodzenie wymienione w ust. 1 pkt 1 w razie pobierania próbek w jednostkach, w których są zatrudnieni.

§ 2. Urzędowym próbobiornom za nadzór nad płomowaniem jednego opakowania materiału siewnego, dokonywanym przy pobieraniu próbek, przysługuje wynagrodzenie w wysokości 0,50 zł.

§ 3. Urzędowym próbobiornom, działającym w imieniu stacji oceny nasion należących do Międzynarodowego Związku Oceny Nasion (ISTA), przysługuje 50% wynagrodzenia określonego w § 1 ust. 1 pkt 1 i 100% wynagrodzenia określonego w § 2 oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 4. Jeżeli próbobiorca z przyczyn niezależnych od siebie, a zawinionych przez zgłaszającego materiał siewny do kontroli, nie może pobrać próbek, otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości 180 zł, a działający w imieniu stacji oceny nasion, o których mowa w § 3 — także zwrot kosztów przejazdów i noclegów zgodnie z obowiązującymi przepisami.

87

ZARZĄDZENIE PREZESA NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO

z dnia 27 kwietnia 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zasad otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych.

Na podstawie art. 18 ust. 1 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. — Prawo bankowe (Dz. U. Nr 7, poz. 56 i z 1983 r. Nr 71, poz. 318) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 19 lipca 1983 r. w sprawie zasad otwierania i prowadzenia rachunków oszczędnościowo-rozliczeniowych (Monitor Polski Nr 29, poz. 158) w § 8 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Osoby fizyczne zaliczane do jednostek pozarolniczej gospodarki nie uspołecznionej nie mogą dokonywać za pośrednictwem rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego rozliczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1985 r.

Prezes Narodowego Banku Polskiego: w z. Z. Pakuła

88

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU TURYSTYKI

z dnia 6 maja 1985 r.

w sprawie określenia zasad ustalania cen regulowanych za wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej.

Na podstawie § 2 ust. 1 pkt 3 lit. a) i b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie upoważnienia organów administracji państwowej do ustalania niektórych cen urzędowych i marż handlowych urzędowych oraz określania zasad ustalania cen regulowanych (Dz. U. Nr 75, poz. 340 i z 1984 r. Nr 61, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady ustalania cen regulowanych za wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej.

2. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do wczasów pracowniczych oraz obozów i kolonii dla młodzieży szkolnej organizowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

1) wczasy pracownicze — usługi w zakresie zorganizowanego wypoczynku, obejmujące noclegi, wyżywienie oraz świadczenia programowe: kulturalne, rekreacyjne i profilaktyczno-lecznicze, określone w umowie zawartej z uczestnikiem wczasów, świadczone w kraju przez okres co najmniej 7 dni, z wyłączeniem wczasów organizowanych w zakładach hotelar-

skich kategorii pierwszej oraz oznaczonych pięcioma lub czterema gwiazdkami i wczasów specjalistycznych, których program obejmuje doskonalenie umiejętności lub kwalifikacji, uprawianie sportów jeździeckich lub przy użyciu mechanicznych środków transportu oraz uprawianie hobby — w wymiarze co najmniej 1 godziny średnio dziennie,

- 2) obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej — usługi w zakresie wypoczynku młodzieży szkolnej, organizowanego na zasadach określonych przepisami wydanymi przez Ministra Oświaty i Wychowania,
- 3) ośrodek wczasowy — organizacyjnie wyodrębniony obiekt lub zespół obiektów, w którym są organizowane wczasy pracownicze, a czasowo mogą być organizowane również obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej,
- 4) placówka wypoczynku — organizacyjnie wyodrębniony obiekt lub zespół obiektów, nie będący ośrodkiem wczasowym, przystosowany czasowo do organizowania obozów lub kolonii dla młodzieży szkolnej, a także obóz wędrowny,
- 5) wczasy i kolonie — wczasy pracownicze oraz obozy i kolonie dla młodzieży szkolnej,

6) organizatorzy wczasów i kolonii — przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie, organizacje społeczne i inne uspołecznione jednostki organizacyjne, świadczące usługi polegające na organizowaniu wczasów lub kolonii w ośrodkach wczasowych i placówkach wypoczynku własnych lub najętych albo poza takimi ośrodkami i placówkami.

§ 3. 1. Ceny regulowane za wczasy pracownicze ustala się na podstawie kosztów uzasadnionych, ponoszonych przez ośrodek wczasowy w danym roku kalendarzowym, obejmujących koszty noclegów, wyżywienia, świadczeń programowych i czynności organizacyjnych.

2. Ceny regulowane za obóz lub kolonie dla młodzieży szkolnej ustala się na podstawie kosztów uzasadnionych placówki wypoczynku lub ośrodka wczasowego, przypadających na okres trwania obozu lub kolonii.

3. Koszty uzasadnione ustala się zgodnie z przepisami w sprawie zasad ustalania kosztów uzasadnionych, wydanymi przez Ministra do Spraw Cen.

§ 4. W ośrodkach wczasowych, w których prowadzi się ewidencję kosztów w układzie kalkulacyjnym dla poszczególnych rodzajów działalności, koszty uzasadnione ustala się odrębnie dla:

- 1) noclegów,
- 2) wyżywienia,
- 3) świadczeń programowych,
- 4) czynności organizacyjnych.

§ 5. 1. Koszty uzasadnione, przypadające średnio na 1 nocleg w ośrodku wczasowym, ustala się następująco:

- 1) roczną kwotę kosztów uzasadnionych noclegów dzieli się na okresy sezonu i poza sezonem według proporcji ustalonych przez organizatora wczasów lub kolonii,
- 2) kwoty kosztów przypadające na okresy sezonu i poza sezonem dzieli się przez planowaną liczbę noclegów w ośrodku wczasowym, przy czym nie może być ona mniejsza niż średnia liczba noclegów wykorzystanych w 3 poprzednich latach, a w 1985 r. — w 2 poprzednich latach.

2. Planowana liczba noclegów, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie może być również mniejsza niż liczba noclegów stanowiąca 60% noclegowej zdolności eksploatacyjnej w obiektach czynnych cały rok i 75% noclegowej zdolności eksploatacyjnej — w obiektach czynnych sezonowo.

3. W ośrodkach wczasowych dysponujących miejscami noclegowymi o zróżnicowanym standardzie koszty przypadające na 1 nocleg należy odpowiednio zróżnicować w ramach ogólnej kwoty kosztów noclegów.

§ 6. 1. Koszty uzasadnione wyżywienia, przypadające na 1 dzień pobytu 1 uczestnika w ośrodku wczasowym, ustala się po określeniu kosztu surowca gastronomicznego przeznaczonego na żywienie w ramach wczasów i kolonii oraz kosztów uzasadnionych prowadzenia zakładu gastronomicznego, przypadających na wyżywienie uczestników wczasów i kolonii.

2. Przy określaniu kosztów uzasadnionych prowadzenia zakładu gastronomicznego, o których mowa w ust. 1,

koszty stałe prowadzenia takiego zakładu dzieli się stosując odpowiednio przepis § 5 ust. 1 pkt 1.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, nie mogą obejmować kosztów działalności rozrywkowej.

§ 7. 1. W ośrodkach wczasowych, w których nie prowadzi się ewidencji kosztów w układzie kalkulacyjnym dla poszczególnych rodzajów działalności, koszty uzasadnione przypadające na 1 dzień pobytu 1 uczestnika ustala się następująco:

- 1) koszty prowadzenia ośrodka wczasowego (bez kosztów artykułów żywnościowych) dzieli się przez planowaną liczbę dni pobytu, a następnie otrzymany wynik dzieli się przez planowaną liczbę uczestników w ośrodku wczasowym; przepis § 5 ust. 1 stosuje się odpowiednio,
- 2) w ośrodkach wczasowych dysponujących miejscami noclegowymi o zróżnicowanym standardzie koszty przypadające na 1 dzień pobytu 1 uczestnika należy odpowiednio zróżnicować w ramach ogólnej kwoty kosztów prowadzenia ośrodka wczasowego.

2. Do ustalonego kosztu przypadającego na 1 dzień pobytu 1 uczestnika dodaje się przewidziany w kalkulacji koszt artykułów żywnościowych przypadający na 1 dzień pobytu 1 uczestnika.

§ 8. Koszt 1 dnia pobytu 1 uczestnika w placówce wypoczynku ustala się dzieląc koszty uzasadnione placówki wypoczynku przez planowaną liczbę dni pobytu oraz dzieląc następnie otrzymany wynik przez planowaną liczbę uczestników.

§ 9. Przy ustalaniu kosztów wyżywienia na obozach i koloniach dla młodzieży szkolnej stosuje się, dzienne maksymalne normy żywieniowe na 1 uczestnika, określone przez Ministra Oświaty i Wychowania.

§ 10. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, przy ustalaniu cen za wczasy i kolonie może być uwzględniony zysk, przy czym:

- 1) ogólna kwota zysku kalkulowanego przez organizatora:
 - a) wczasów pracowniczych — nie może przekroczyć 10% kosztów uzasadnionych w ciągu roku,
 - b) obozów i kolonii dla młodzieży szkolnej — nie może przekroczyć 5% kosztów uzasadnionych w okresie prowadzenia obozów i kolonii,
- 2) wysokość kalkulowanego zysku może być różnicowana w ramach ogólnej kwoty zysku, w zależności od położenia obiektu, programu i innych czynników wpływających na atrakcyjność wczasów lub kolonii.

§ 11. 1. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do cen za wczasy i kolonie, określonych w umowach zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia.

2. Jeżeli jednak wykonanie umowy rozpoczyna się po dniu wejścia w życie zarządzenia, zysk przyjęty przy ustaleniu tych cen powinien być skorygowany według zasad określonych w § 10. Korekta zysku nie może spowodować podwyższenia cen ustalonych w umowach.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Głównego Komitetu Turystyki:
J. Cisowski

Opłata za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi rocznie 800,— zł, półrocznie 500,— zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 608 i 42-14-78.

Wydrukowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 0290-1300-85.

Cena 16,00 zł